

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6644/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Димитријевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Лукачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1452/20 од 15.04.2021. године, на седници одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1452/20 од 15.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1452/20 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 696/17 од 28.07.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да на име накнаде материјалне штете исплати тужилци износ од 98.030,00 динара са каматом по стопи одређеном Законом о затезној камати почев од 28.07.2020. године, као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле према туженој у делу тражене камате на досуђени износ накнаде штете из става првог изреке пресуде и то за период од 14.07.2017. године па до 27.07.2020. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 68.642,00 динара са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати почев од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1452/20 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је

предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, у потврђујућем делу, одлучено је о накнади материјалне штете, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете, тужба је поднета 19.09.2017. године. Вредност предмета спора је 98.030,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора, не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, те је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**